

Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd

Kancelária súdnej rady Slovenskej republiky Župné nám. č. 13, 814 22 Bratislava	
05. 01. 2010	
Číslo kptou:	Hodina: 9 ²⁰
Prílohy:	Vybavuje:

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a členov senátu JUDr. Kataríny Ondrejákovej a JUDr. Františka Potockého, v disciplinárnej veci proti JUDr. P. P., sudcovi Krajského súdu B., na ústnom pojednávaní konanom dňa 20. novembra 2008 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

JUDr. P. P., sudca Krajského súdu v B., nar. ...,
..., trvale bytom ...

s a u z n á v a z a v i n n é h o

že v jemu pridelenej veci, vedenej na Krajskom súde v B. pod sp. zn. 3Sp 84/2005 nekonal v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku tým, že dňa 7. októbra 2005 označenú vec vybavil „inak“, čím spôsobil prieťahy v súdnom konaní od 7. októbra 2005 do 18. júna 2007, kedy konanie v označenej veci uznesením zastavil,

t e d a

porušil základnú povinnosť sudcu podľa ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) konať v jemu pridelenej veci plynulo bez zbytočných prieťahov,

č í m

spáchal závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g) Zákona o sudcoch.

z a č o s a m u u k l a d á

podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b) Zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie, a to **zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.**

O d ô v o d n e n i e

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 19.6.2008 návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi JUDr. P . . . P (ďalej už len sudca) z dôvodu, že v jemu pridelenej veci vedenej na Krajskom súde B pod sp. zn. 3Sp/84/2005 nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 18.4.2005 až do 18.6.2007, čo malo za následok prieťahy v súdnom konaní. Podľa navrhovateľa týmto postupom, resp. nekonaním sa sudca dopustil závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), g) zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej už len Zákon o sudcoch), za ktoré navrhol uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c), a to odvolanie z funkcie. V dôvodoch návrhu, na ktorých navrhovateľ zotrval aj v priebehu disciplinárneho konania, uviedol, že nečinnosť všeobecného súdu vo veci pridelenej sudcovi konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej už len ÚS) v Náleze III. ÚS/36/07-34 z 24.4.2007, keď zároveň jeho postup v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Sp 84/2005 vyhodnotil ako neefektívny, pretože nebolo skončené v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej už len OSP). ÚS neakceptoval vyjadrenie všeobecného súdu,

že ku skončeniu veci sp. zn. 3Sp/84/2005 došlo inak (vrátením spisového materiálu správneho orgánu), pretože takýto dôvod skončenia veci OSP neupravuje. Konštatujúc spôsobenie zbytočných prietahov, prikázal všeobecnému súdu vo veci konať a odstrániť tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ Mgr. V. Š. nachádzal. Po doručení označeného Nálezu ÚS, sudca konal a uznesením z 18.6.2007 súdne konanie v označenej veci zastavil. Navrhovateľ z týchto skutočností vyvodil, že sudca v jemu pridelenej veci zavinene spôsobil prietahy v súdnom konaní v trvaní 2 rokov a 2 mesiacov, čím sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia.

Sudca vo svojom písomnom vyjadrení z 15.7.2008 a aj v priebehu disciplinárneho konania popieral, že by sa postupom v jemu pridelenej veci dopustil disciplinárneho previnenia. Vytýkal navrhovateľovi, že v návrhu nekonkretizoval znaky skutkovej podstaty previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) v spojení s § 116 ods. 2 písm. b), g) Zákona o sudcoch, keď zároveň argumentoval súbehom dvoch skutkových podstát, čo sudca považoval za neakceptovateľné. V tejto súvislosti poukazoval na skutočnosť, že skutková podstata uvedená v § 116 ods. 2 je na rozdiel od skutkovej podstaty uvedenej v § 116 ods. 1 osobitne kvalifikovaná a sú rozdielne aj po subjektívnej stránke. V konkrétnostiach uviedol, že postupom v jemu pridelenej veci sa nedopustil takého závažného konania, ktoré by malo za následok ním vedome spôsobené prietahy. Predmetom konania veci sp. zn. 3Sp/84/2005 bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia starostu O. Č. zo dňa 22.3.2005, ktorým bolo rozhodnuté o nesprístupnení informácií žiadateľovi Mgr. V. Š. podľa Zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej už len infozákon). Vec mu bola pridelená ako samosudcovi do oddelenia Sp. S ohľadom na procesný postup uvedený v § 19 ods. 1, 2 infozákona a v § 246c OSP a po preskúmaní podmienok konania, listom zo dňa 7.10.2005 vrátil O. Č. zapožičaný spisový materiál ako nekompletný a predčasne postúpený, nakoľko podľa vyššie označených ustanovení infozákona, o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje jeho nadriadený orgán, v tomto prípade starosta obce. Navyiac spisový materiál postúpený súdu neobsahoval doručenky k rozhodnutiu správneho orgánu. Vo vzťahu ku správnosti svojho postupu sudca poukazoval na stanovisko predsedu správneho kolégia

Krajského súdu B... Mgr. V... P... z 18.6.2007, ako aj na článok Doc. JUDr. S... K... j, PhD. uverejnenej v časopise Justičná revue č. 12/2007 a v poslednom rade aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5SŽ/51/2002. Na základe týchto skutočností vyvodil sudca záver, že časový prieťah v konaní sp. zn. 3Sp/84/2005 nebol zavinený ním, ale nečinnosťou správneho orgánu prvého stupňa. Zároveň poukázal na to, že v jemu pridelených veciach postupoval vždy svedomito, plynulo a bez zbytočných prieťahov. Dôkazom toho sú jeho výkony z obdobia rokov 2005 – 2007, kedy vybavoval súbežne obchodnú samosudcovskú agendu Cb a zároveň správnu agendu Sp, ktoré sú diametrálne odlišné. Na túto skutočnosť vedenie súdu niekoľkokrát upozorňovalo so žiadosťou o odobratie obchodnej agendy, k náprave však došlo k 1.4.2008, kedy mu bolo odobratých 140 obchodných sporov. Vo vyjadrení poukázal aj na svoje zdravotné ťažkosti kardiologického a interného charakteru, ďalej na to, že v ostatných jemu pridelených veciach konal bez časových prieťahov, rozhodnutia vyhotovoval vždy v zákonom stanovenej lehote a v poslednom rade aj na to, že navrhované disciplinárne opatrenie – odvolanie z funkcie sudcu – je v porovnaní s rozhodovacou praxou disciplinárnych súdov neprimerané. S poukazom aj na výpoveď svedka Mgr. P... ktorý potvrdil, že sudcovia správneho úseku v obdobných prípadoch vybavovali veci podobným spôsobom (vrátili odvolanie správne mu orgánu listom) mal za to, že sa disciplinárneho previnenia nedopustil a žiadal, aby bol spod návrhu v celom rozsahu oslobodený.

Disciplinárny súd vykonal dokazovanie výsluchom sudcu, svedka Mgr. V... P..., prečítaním listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu Krajského súdu B... sp. zn. 3Sp/84/2005 oboznámením sa s prehľadom štatistických podkladov, so stanoviskom predsedu správneho kolégia Krajského súdu B... a S... označeného súdu a tiež Nálezom ÚS, č.k. III. ÚS/36/2007-34 z 24.4.2007 a na podklade označených dôkazov, hodnotiac každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, zároveň prihliadnuc na všetko, čo vyšlo za konania najavo, dospel k týmto skutkovým a právnym záverom:

Dňa 18.4.2005 bola Krajskému súdu B... doručená žiadosť O... Č... o súdne preskúmanie rozhodnutia starostu označenej obce, ktorá bola zapísaná pod sp. zn. 3Sp/84/2005 a pridelená na rozhodnutie sudcovi JUDr. P... P... Jeho prvým úkonom vo veci bol pokyn pre príslušnú kanceláriu zo dňa 7.10.2005, aby súdu doručená žiadosť s prílohami bola vrátená O... Č... bez rozhodnutia o odvolaní podľa § 19 ods. 2, ods. 4 infozákona s poznámkou, že rozhodnutie o odmietnutí žiadosti možno preskúmať v súdnom konaní podľa osobitného zákona, a to podľa § 244 a nasl. OSP. Sudca dal zároveň kancelárii pokyn, aby vec vyznačila ako skončenú „inak“, a to v štatistike za mesiac október 2005. Kancelária postupujúca podľa pokynu sudcu vrátila spisový materiál na adresu O... Č... ktorá ho prevzala 14.10.2005. Na základe ústavnej sťažnosti sťažovateľa Mgr. Š..., ÚS svojim nálezhom z 24.4.2007 rozhodol, že postupom Krajského súdu B... bolo porušené základné právo označeného sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom pod sp. zn. 3Sp/84/2005. Všeobecnému súdu zároveň prikázal, aby v označenom konaní konal bez zbytočných prietahov a sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie 10.000,- Sk a trovy konania 5.788,- Sk. V odôvodnení Nálezu konštatoval nečinnosť všeobecného súdu v období od 18.4.2005, ktorá trvala aj ku dňu rozhodnutia ÚS. Postup sudcu vyhodnotil ako neefektívnu činnosť, ktorá spôsobila zbytočný prietah v konaní. ÚS neakceptoval obranu všeobecného súdu, že ku skončeniu veci došlo „inak“, pretože takýto zákonný dôvod príslušný procesný kódex neupravuje, z čoho vyvodil záver, že predmetné konanie nebolo do vydania Nálezu právoplatne skončené a stav právnej neistoty účastníkov konania nie je odstránený. Rovnako neakceptoval obranu všeobecného súdu, spočívajúcu v poukazovaní na nadmernú záťaž zákonného sudcu, vysoký nápad vecí, alebo personálne problémy, ktoré skutočnosti nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Po doručení Nálezu ÚS Krajskému súdu B... (ku ktorému došlo 12.6.2007) sudca JUDr. P... P... vec sp. zn. 3Sp/84/2005 uzavrel dňa 18.6.2007 vydaním uznesenia o zastavení konania s tým, že po jeho právoplatnosti bude vec postúpená

O Č na rozhodnutie o odvolaní účastníka správneho konania. Na podklade odvolania proti označenému uzneseniu, Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, svojim uznesením zo dňa 1.8.2007, č.k. 6Sžo/117/2007-28 napadnuté uznesenie potvrdil. Tieto skutočnosti mal disciplinárny súd preukázané obsahom spisu Krajského súdu B sp. zn. 3Sp/84/2005 Nálezom ÚS zo dňa 24.7.2007, č.k. III. ÚS/36/2007-34. Výpoveďou svedka Mgr. P (s ktorou v podstate korešponduje aj jeho stanovisko z 18.6.2007, najmä posledná veta) mal disciplinárny súd preukázanú aj tú skutočnosť, že postup sudcu po pridelení veci sp. zn. 3Sp/84/2005 nebol zákonný, ak ju uzavrel iba takým spôsobom, že spisový materiál vrátil správne mu orgánu prípisom. Zo svedeckej výpovede označeného svedka mal zároveň disciplinárny súd preukázané aj to, že prax sudcov v obdobných prípadoch bola vzhľadom na nejednoznačnosť zákonnej úpravy rozdielna. Zo stanoviska JUDr. K. S., predsedníčky obchodného kolégia Krajského súdu B z 1.2.2007, ktorého obsahom sú aj štatistické podklady vo vzťahu k sudcovi, mal disciplinárny súd preukázanú skutočnosť, že sudca JUDr. P. P. v roku 2006 prevzal v samosudcovskej agende Cb 438 vecí, z ktorých rozhodol 208 vecí, v správnej agende Sp prevzal 321 vecí, okrem ktorých mu napadlo ďalších 206 vecí, z ktorých rozhodol 187 vecí. Spolu v oboch agendách mal v roku 2006 celkom 965 vecí, z ktorých rozhodol 395 vecí. Vo vzťahu k plneniu sudcovských povinností svedok Mgr. P. uviedol, že sudcu JUDr. P. P. pozná dlhší čas, na správnom kolégiu, ktorému predsedá, označený sudca vybavoval 4 roky samosudcovskú agendu. V súčasnej dobe vybavuje agendu azylovú. Jeho sudcovské výkony boli a sú v jemu pridelených agendách postačujúce. Približne pol roka dozadu zistil v jeho práci určité nedostatky týkajúce sa nesprávneho preraďovania vecí z agendy Sp do agendy S, za ktoré mu bolo predsedníčkou krajského súdu udelené písomné upozornenie. Iné disciplinárne previnenia neboli u sudcu zistené a tieto ani navrhovateľ netvrdil.

Na podklade týchto skutkových zistení disciplinárny súd dospel k záveru, že sudca JUDr. P. P. tým, že v jemu pridelenej veci nekonal v súlade s príslušnými ustanoveniami OSP, spôsobil prieťahy v súdnom konaní, a to najmenej v období od 7.10.2005 (kedy na základe jeho pokynu bola vec bez procesného

rozhodnutia vrátená správne mu orgánu) až do 18.6.2007 (kedy procesným rozhodnutím vec ukončil). Prieťahy v súdnom konaní vo veci sp. zn. 3Sp/84/2005 boli v príčinnej súvislosti s nesprávnym procesným postupom sudcu, ktorý nesprávny postup konštatoval nielen ÚS vo svojom Náleze, ale ho v podstate uznal aj samotný sudca, pretože vec nakoniec v roku 2007 ukončil postupom podľa príslušných ustanovení OSP. Vyššie označený nesprávny procesný postup sudcu, ktorý mal za následok prieťahy v súdnom konaní v trvaní najmenej 20 mesiacov, považoval disciplinárny súd za zavinené konanie sudcu, podraditeľné pod § 116 ods. 2 písm. g) Zákona o sudcoch. Na rozdiel od navrhovateľa disciplinárny súd nepripočítal sudcovi zavinený prieťah v jemu pridelennej veci v období od nápadu do nesprávneho uzavretia veci (necelých 6 mesiacov) prihliadajúc na skutočnosť, že sudca v roku 2005 pracoval s pomerne veľkým nápadom jemu pridelených vecí (viď prehľadné tabuľky na č.l. 21 až 24 spisu), keď zároveň v uvedenom roku vybavil súčasne 162 správnych spisov a 184 obchodných sporov, ktorá skutočnosť nebola medzi účastníkmi disciplinárneho konania sporná. Disciplinárny súd neprisvedčil obhajobe sudcu v tom smere, že jeho procesný postup vo veci sp. zn. 3Sp/84/2005 bol správny, keďže spisový materiál zaslaný súdu O. i. Č. bol nekompletný (neobsahoval doručenky). Sudcom označený postup by bol iste správny, keby ho tak v skutočnosti deklaroval aj dňa 7.10.2005. Prípisom z označeného dňa však sudca, ako to bez dôvodných pochybností vyplýva z obsahu jeho pokynu, vrátil správne mu orgánu spisový materiál nielen bez procesného rozhodnutia (ktoré mal urobiť v predmetnej veci podľa § 104 ods. 1 OSP), ale zároveň bez toho, aby sa v ňom zmienil o nekompletnosti spisu z hľadiska chýbajúcich doručení. Na základe týchto zistení disciplinárny súd nemohol inak, len jeho obhajobu v tomto smere vyhodnotiť ako účelovú. Disciplinárny súd nemohol ďalej prisvedčiť ani námietke sudcu, že jemu vytýkaný postup v konaní vedenom pod sp. zn. 3Sp/84/2005 nemožno považovať za zavinené konanie podľa § 116 ods. 2 písm. g) Zákona o sudcoch. Za zavinené konanie v zmysle označeného ustanovenia sa považuje aj zavinenie z nedbanlivosti, ktorú možno vo všeobecnosti vymedziť ako vedomú alebo nevedomú. Pokiaľ sudca poukazoval na skutočnosť, že zavinenie je určované vôľovým konaním, toto jeho konštatovanie je síce dôvodné, ale možno ho podradiť len vo vzťahu k vedomej nedbanlivosti. Zo skutkových záverov, ktoré vyšli

najavo v prejednávanej veci nemohol totiž ani disciplinárny súd vyvodiť záver o tom, že by sudca svojim nesprávnym procesným postupom spôsobil prieťahy v jemu pridelenej veci vedome. Tomuto záveru nasvedčuje predovšetkým výpoveď svedka Mgr. P. , ktorý poukazoval na rôznu prax sudcov v podobných prípadoch. Aj vzhľadom na túto skutočnosť nemožno už toľko vyvodiť záver o úmyselnom konaní sudcu v jemu pridelenej veci, ktoré nakoniec navrhovateľ ani vo vzťahu ku konaniu sudcu netvrdil. Iná situácia vo vzťahu ku konaniu sudcu (ktoré malo za následok prieťahy v jemu pridelenej veci) sa však disciplinárnemu súdu javila v prípade skúmania, či v jeho prípade nešlo o nevedomú nedbanlivosť. Pre jej naplnenie postačí možnosť znalosti veci, čo v prípade veci pridelenej sudcovi znamená, že sudca síce nevedel, že svojim konaním môže prieťahy spôsobiť, ale vzhľadom na okolnosti a svoje pomery vedieť mal a mohol. Ak v prejednávanej veci mal disciplinárny súd preukázané, že sudca JUDr. P. P. vec sp. zn. 3Sp/84/2005 ukončil dňa 7.10.2005 v rozpore s príslušnými ustanoveniami OSP, naplnil tým subjektívnu stránku zavineného konania podľa § 116 ods. 2 písm. g) Zákona o sudcoch, a to vo forme nevedomej nedbanlivosti, pretože vzhľadom na svoje znalosti a postavenie minimálne mohol vedieť, že takýmto nesprávnym procesným postupom (rozumej Zákonom nepredpokladaným ukončením veci) spôsobí prieťah v súdnom konaní a vytvorí stav právnej neistoty účastníkov súdneho konania. Na druhej strane disciplinárny súd považoval za dôvodnú námietku sudcu, že by procesným postupom v jemu pridelenej veci naplnil skutkovú podstatu závažného disciplinárneho previnenia aj podľa § 116 ods. 1 písm. a) v spojení s § 116 ods. 2 písm. b) Zákona o sudcoch. Zo skutkových zistení nemohol disciplinárny súd nijako vyvodiť, že by sudca v pridelenej veci konal svojvoľne, resp. vedome odmietol konať (v tomto smere poukazuje na výpoveď svedka Mgr. P. , keď zároveň neboli preukázané iné priťažujúce okolnosti ani zvýšená škodlivosť jeho konania. Pokiaľ navrhovateľ videl naplnenie skutkovej podstaty závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) Zákona o sudcoch v dĺžke spôsobeného prieťahu, táto skutočnosť je sama osebe súčasťou skutkovej podstaty závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g) Zákona o sudcoch.

Za vyššie označené disciplinárne previnenie disciplinárny súd uložil sudcovi JUDr. P. P. disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b) Zákona o sudcoch, a to na spodnej hranici zákonom určeného rozpätia. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia tohto druhu vyšiel z poznania, že sudca v čase spáchania disciplinárneho previnenia pracoval s vysokým nápadom vecí v dvoch rozdielnych agendách, jeho výkony boli primerané, prieťahy v iných veciach neboli preukázané a rozhodnutia vyhotovoval v zákonných lehotách. V poslednom rade prihliadol aj na skutočnosť, že sa doteraz nedopustil iného disciplinárneho previnenia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísaný disciplinárny súd. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave, 20. novembra 2008

JUDr. Eva KYSELOVÁ, v.r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť: *Hmele*

